

РЕШЕНИЕ

№ 18234

гр. София, 29.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав, в
публично заседание на 29.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **1666** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 215 от Закона за устройството на територията /ЗУТ/.
Образувано е по искане от Т. М. Л. за обявяване на нищожността на Заповед № РА-20-81/ 08. 12. 2017 г., издадена от директора на дирекция „Общински строителен контрол“, направление „Архитектура и градоустройство“ при Столична община.
В искането се сочат подробни аргументи за нищожност на административния акт. В съдебното заседание адв. И. и адв. Г. поддържат искането и молят посоченият административен акт да бъде прогласен за нищожен.
Ответникът- Директорът на дирекция „Общински строителен контрол“, направление „Архитектура и градоустройство“ при Столична община Главен архитект на СО, чрез процесуалния си представител оспорва искането и моли същото да бъде отхвърлено.
Административен съд – София град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:
Т. М. Л. е собственик на ПИ 458 от кв. 34, м. „В. ВЕЦ С.“ по плана на [населено място].
В посочения имот със Заповед № РД-19-21/ 24. 11. 2008 г. е спряно изпълнението на всички видове строителни и монтажни работи на строеж „Жилищна сграда с търговска част“, находящ се в УПИ III-458, кв. 34, м. „В. ВЕЦ С.“ по плана на [населено място], административен адрес [улица]с изпълнител Т. М. Л., с изключение на укрепителните мероприятия, предписани от квалифицирано техническо лице, като същите да се приведат незабавно в изпълнение, с оглед на осигуряване на устойчивостта, носимоспособността /включително и на сеизмични въздействия/ на съществуващите сгради в съседните имоти от кв. 30 и кв. 34, м. „В. ВЕЦ С.“. Указано е също

незабавно след връчване на заповедта Т. М. Л. да предприеме мерки за освобождаване на строежа от хора, пожар и взривоопасни материали и да предприеме мерки по обезопасяване, с цел недопускане на аварии. В срок от три дни след връчване на заповедта да се преустанови храненето на строежа с ток и вода.

Във връзка с постъпило в Дирекция «Общински строителен контрол» писмо вх. № САГ 7-ТК00-1872/2008 г./29. 08. 2017г. на Кмета на район „Л.“ за извършена проверка по изпълнението на Заповед № РД-19-21/24.11.2008 г. на Директора на Дирекция „Контрол по строителството“ и констатирано опасно състояние на изкоп в УПИ III-458, кв. 34, м. „В. ВЕЦ С.“ в Дирекцията и районната администрация е образувана административна преписка по ал. 6 на чл. 195 от ЗУТ за установяване на техническото състояние на изкопа. От фактическа и правна страна е установено: С писмо изх. № САГ17-ТКОО-1872/07.08.2017 г. на Директора на Дирекция „ОСК“ е разпоредена проверка по постъпила жалба в Дирекцията, с вх. № САГ17- ТК00-1872/07.08.2017 г. от собствениците на ПИ № 1069, кв. 34 и ПИ № 459, кв. 30, м. „В. ВЕЦ С.". С жалбата се сигнализира за изоставен изкоп в съседен имот УПИ III-458, кв. 34, м. „В. ВЕЦ С.".

Съгласно нотариален акт №° 179, том I, рег. № 1501, дело № 141/2006г. собственик на ПИ № 458 от кв.34 по плана на [населено място], м. „В. ВЕЦ С.", за който е отреден УПИ III-458 от кв.34, по плана на [населено място], м. „В. ВЕЦ С." е Т. Л..

Издадено е разрешение за строеж № 113 от 04.06.2008 г. на главния архитект на район „Л.", влязло в сила на 19.06.2008 г., за „Жилищна сграда с търговски обект", в УПИ III-458, кв.34, м. „В. ВЕЦ С.", с възложител Т. Л..

С нотариален акт № 55, том I, рег. № 2619, дело № 50/ 2009 г., Т. Л. е учредила на „Римини - Ин" ЕООД, ЕИК[ЕИК] правото на строеж за жилищна сграда с търговска част, в която си запазва правото на строеж за описаните в акта обекти.

Със Заповед № РД-19-21 /24.11.2008 г. на директора на дирекция „Контрол по строителството" на основание чл. 224, ал. 1, т. 2 от ЗУТ е спряно изпълнението на всички видове СМР на строеж „Жилищна сграда с търговска част", намиращи се в УПИ III-458, кв. 34, м. „В. ВЕЦ С.", с изключение на укрепителните мероприятия на изкоп, предписани от квалифицирано техническо лице. Наредено е същите да се приведат/незабавно в изпълнение.

Предвид постъпилата жалба от 31. 07. 2017 г. и с оглед изложените в нея факти, за „нарушаване на носимоспособността и сеизмичната устойчивост на съществуващите сгради" — поява на коси пукнатини в съседните имоти, е разпоредено извършването на проверка на място и по документи. За извършената от служители на отдел „ИИБКС" при р-н „Л." СО проверка е съставен е протокол № 100 от 10. 08. 2017 г., като е установено, че укрепителните работи са изпълнени частично от Възложителя и собственик на имота на строежа Т. Л..

Установени са свличания на земни маси към ПИ 459, изпълнените стоманени пилоти са оголени, сградата между двата имота е пропаднала в изкопа. Има срутвания по границата с ПРИ 1060 и ПИ 1186, където оградата е поддала и част от елементите ѝ са разместени. Към [улица]част от земните маси на съществуващото платно са паднали в изкопа. Ширината на уличното платно е намалена. В изкопа има саморасла дървесна и храстова растителност. Установено е неизпълнение на указания начин за укрепване на изкопа, което през годините е довело до нанасяне щети на частна и общинска собственост.

На Т. Л. са изпратени две съобщения - покана за насрочени дати за изслушване, с известие за доставяне - съобщение-покана № 33/29.09.2017 г. и Съобщение-покана № 34/06.10.2017 г., като и двете съобщения са получени от нея.

На 09.10.2017 г. е внесено възражение от Т. Л., като се твърди, че отговорен за изоставения изкоп е управителят на „Римини ИН" ЕООД.

Съставени са два протокола - № КП-112 от 05.10.2017 г. и № КП-115 от 13.10.2017 г., в които е отразено неявяване на Т. Л. и на двете покани.

На място е извършена проверка от членове на комисията по чл. 196, ал. 1 от ЗУТ при район „Л.“, за което е изготвено становище от 17. 10. 2017 г. Констатирано е следното:

1. Състояние на изкопа.

Извършените изкопни работи са с дълбочина приблизително от 4,50 м. Проектното укрепване на изкопа, предписано от проектанта по част „Конструктивна“ е с вертикални стоманени профили IPE240 през около 100 см, укрепени с подкоси от стоманени профили IPE220, дървени греди и дъсчена обшивка не съществува. В момента има запазени само няколко вертикални стоманени профила IPE240 в дълбочина по границата на УПИ-то от западната му страна /към ПИ № 459/.

Дъното на изкопа е обрасло с храстовидна и дървовидна растителност, излизаща частично над дълбочината на изкопа.

2. Последици.

Теренът от западната страна на УПИ-то /към ПИ № 459/, вследствие на неукрепения изкоп, се свлича, като досега са обхванати земни маси с широчина около 200 см. Свлачищният процес продължава и впоследствие може да засегне основите на стоящата в имота, в дълбочина жилищна сграда. Същото се наблюдава и от източната страна на УПИ-то /към ПИ № 448/, където сградата е разположена на по-голямо разстояние от 200 см и засега нейните основи не са засегнати.

От южната страна на УПИ-то, към ПИ № 1060 и ПИ № 1186, свлачищният процес е засегнал основите на близо стоящата до границите на УПИ-то, двуетажна жилищна сграда /ПИ № 1060/. Вследствие на това са се образували значителни пукнати, разположени под ъгъл от 45°, в тухлената зидария на отделните помещения на жилищната сграда.

От северната страна на изкопа е площта на [улица]. Към момента на проверките е установено, че част от площта на уличното платно се е сринала в изкопа и това обстоятелство застрашава преминаващите граждани и транспортни средства от нови пропадания на земни маси в изкопа. В този участък ширината на улицата е стеснена и разминаването на автомобили е затруднено. Рисково е състоянието на съществуващата улица.

3. Мероприятия за отстраняване на последиците.

- Отстраняване, изрязване до корен на образувалата се по дъното и скатове на изкопа растителност от храстовиден и дървовиден тип. При този процес трябва да се внимава да не се активира допълнително свлачищният процес по страните на изкопа.
- След пълното отстраняване на растителността се пристъпва към запълване на изкопа. Това трябва да се извършва на пластове от около 40 см с чакълесто-глинест почвен субстрат, уплътняван на всеки пласт чрез валиране.
- Едновременно със запълването и уплътняването на съществуващия изкоп, ще се засият и добре уплътнят и страничните свлачищни маси по границите на парцела и към уличното платно.
- След пълното засипване и уплътняване на изкопа и страничните свлачищни маси, може да се пристъпи и към саниране на образувалите се пукнатини в преградните зидове на жилищната сграда от южната страна на УПИ-то /ПИ № 1060/.

Заклучено е, че своевременното изпълнение на описаните по-горе дейности е крайно необходимо, с оглед предотвратяване на допълнителните негативни последици от свлачищния процес по границите на изкопа в имот с пл. № 458 /бивш УПИ III-458/, кв. 34, м. „В. ВЕЦ С.“, район „Л.“, [населено място].

Изпълнението на тези мероприятия по засипване на изкопа ще осигури спиране на последващи разрушителни процеси, както в съседни частни имоти, така и прекратяване на разрушаването на уличното платно пред разглеждания имот на [улица]. Със засипване на изкопа ще се осигури безпрепятствено ползване на улицата, без предпоставки, застрашаващи живота и здравето на гражданите.

Описаните по-горе констатации са разгледани от комисията по чл. 196, ал. 1 от ЗУТ назначена със заповед № РА-20-45/12. 05. 2016 г. на Дирекция „Общински строителен контрол“ и са отразени в съставения съгласно чл. 196, ал. 2 от ЗУТ констативен протокол № 003/ 19. 10. 2017 г. Срещу констативния протокол е постъпило възражение от Т. Л., в което се твърди че причината за състоянието на опасния изкоп са служителите при район „Л.“.

Предвид това административният орган е направил извод, че обследваният изкоп попада в приложното поле на чл. 195, ал. 6 от ЗУТ, което налага предприемането на незабавни мерки по неговото засипване в интерес на безопасността и спокойствието на гражданите. Описаното по-горе състояние на изкопа, и започналият свлачищен процес, водят до извода, че същият е увреден до степен, която прави невъзможно неговото възстановяване, поправяне или заздравяване.

Преценявайки техническото и функционално състояние на изкопа в УПИ III-458, кв. 34, м. „В. ВЕЦ С.“, длъжностните лица, членове на комисията при район „Л.“, са предложили на Директора на Дирекция „Общински строителен контрол“ - СО да издаде заповед, с която да задължи собственика да засипе изкопа.

Предвид това на основание чл. 196, ал. 2 от ЗУТ и правомощията, делегирани със Заповед № СОА 17-РД09-622/19. 06. 2017 г. на Кмета на Столична община правомощия по ЗУТ, директорът на дирекция „Общински строителен контрол“ при СО е одобрил Констативен протокол № 003/ 19. 10. 2017 г., съставен от комисията по чл. 196, ал.1 от ЗУТ, назначена със Заповед № РА-20-45/12.05.2016г. на Директора на Дирекция „Общински строителен контрол“.

Предвид така установеното и на основание чл. 195, ал. 6 от ЗУТ във връзка с ал.1 от чл. 195 от ЗУТ и чл. 196, ал. 3 и ал. 5 от ЗУТ, чл. 4, чл. 5, чл. 6 и чл. 11 и чл.12 от Наредбата за принудителното изпълнение на заповеди по чл. 195, ал. 4, ал. 5 и ал. 6 от ЗУТ за поправяне, заздравяване или премахване на строежи или части от тях и заповеди по чл. 225а, ал. 1 от ЗУТ за премахване на незаконни строежи или части от тях от органите на Столична община, приета с Решение № 330 по протокол № 63 от 12.06.2014 г. на СОС и Заповед № СОА17-РД09-622/19.06.2017г. на Кмета на Столична община е издадена Заповед № РА-20-81/ 08. 12. 2017 г. от директора на дирекция „Общински строителен контрол“, направление „Архитектура и градоустройство“ при Столична община, с която е наредено на Т. Л. като собственик на ПИ № 458 от кв.34 по плана на [населено място], м. "В. ВЕЦ С.", за който е отреден УПИ-III-458 от кв. 34 по плана на [населено място], м. „В. ВЕЦ С.“, да засипе съществуващия в урегулирания поземлен имот изкоп, който е застрашен от самосрутване, създава условия застрашаващи живота и здравето на гражданите и не може да се поправи и заздравя, като изпълни следните дейности:

- Отстраняване, изрязване до корен на образувалата се по дъното и скатове на изкопа растителност от храстовиден и дървовиден тип, по начин, който да не активира допълнително свлачищния процес по страните на изкопа.
- След пълното отстраняване на растителността се пристъпва към запълване на изкопа. Това трябва да се извършва на пластове от около 40 см с чакълесто-глинест почвен субстрат, уплътняван на всеки пласт чрез валиране.
- Едновременно със запълването и уплътняването на съществуващия изкоп, да се засият и добре уплътнят и страничните свлачищни маси по границите на парцела и към уличното платно.

Определен е 20 /двадесет/ дневен срок от връчване на заповедта за доброволно изпълнение на установеното в т. 1 задължение, като преди извършване на необходимите строително монтажни работи по засипване на изкопа, собственикът е длъжен да се снабди с всички изискуеми за дейността разрешителни /документация/, с цел спазване на техническата документация, нормативните изисквания за съответната дейност, нормите за безопасност, като носи отговорност за причинените щети и увреждане на трети лица.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема от правна страната следното:

Жалбата е допустима, като подадена от лице с правен интерес, което иска прогласяване нищожност на процесния индивидуален административен акт. Търсената нищожност на административния акт не се ограничава във времето.

Според правната доктрина незаконосъобразността има две проявни форми - нищожност и унищожаемост. Нищожността се отнася до валидността на административното волеизявление. При нищожните актове допуснатата незаконосъобразност е свързана с липса на правообразуващ елемент. Поради изначалното наличие на такъв сериозен недостатък, водещ до недействителност на волята на органа, се приема, че нищожният акт никога не е съществувал в правната действителност. В административното право, за разлика от гражданското право, липсва специален законов текст, който да регламентира кога съответният акт е нищожен и в кой случай е унищожаем. Подходът при разграничаването им е конкретен за всеки отделен случай, в зависимост от допуснатото нарушение. Съгласно безпротиворечивата константна съдебна практика, липсата на компетентност на органа при издаване на акта и неспазването на предписаната от закона форма, винаги сочат на нищожност на акта, докато нарушението на административно-производствените правила и материалния закон, както и неспазването на целта на закона, следва да се преценяват във всеки конкретен случай, относно това по какъв начин се отразяват на волеизявлението на административния орган. Прието е, че нищожни са тези административни актове, които поради радикални, основни и тежки, непоправими недостатъци, се дисквалифицират като административни актове и въобще като юридически актове и се третира от правото като несъществуващи, поради което не пораждаат правни последици. Основанията за прогласяване на нищожност на административните актове са: липса на компетентност; липса на форма; пълна липса на правно основание; невъзможен предмет; несъществуващ адресат и др.

Нищожността е форма на незаконосъобразност на административния акт. В зависимост от степента на допуснатия от административния орган порок, актът се преценява или като нищожен, или като незаконосъобразен и в първия случай се обявява неговата нищожност, а в другия административният акт се отменя като незаконосъобразен, на някое от основанията, посочени в чл. 146 от АПК. Доколкото в АПК не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове, теорията и съдебната практика са възприели критерия, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 от АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени-т. е. порокът трябва да е толкова тежък, че да прави невъзможно и недопустимо оставането на административния акт в правната действителност. Нищожен е само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му не поражда правните последици, към които е насочен и за да не създава правна привидност, че съществува, при констатиране на основание за нищожност, съдът следва да го отстранява от правния мир чрез прогласяване неговата нищожност.

Съобразно това и с оглед на всеки един от възможните пороци на административните актове, теорията е изградила критерии, кога един порок води до нищожност и кога същия води до

унищожаемост.

Всяка некомпетентност винаги е основание за нищожност на акта;

Порокът във формата е основание за нищожност, само когато е толкова сериозен, че практически се приравнява на липса на форма и оттам на липса на волеизявление. Формата е начин за външно изразяване на волеизявлението и за да бъде налице необходимо е да е предписана от закона. Волеизявлението може да бъде изразено писмено, устно или чрез конклюдентни действия. Формата е самостоятелно основание за валидно действие на административния акт и неспазването ѝ води до недействителност на акта, чиято проявна форма /нищожност или унищожаемост/ се определя от степента на порока;

3/ Същественият нарушения на административно производствените правила са основания за нищожност също само, ако са толкова сериозни, че нарушението е довело до липса на волеизявление /например - поради липсва на кворум/ Според правната теория нарушението на административнопроизводствените правила е съществено, когато е повлияло или е могло да повлияе върху съдържанието на акта; когато, ако не беше допуснато, би могло да се стигне и до друго решение на поставения пред административния орган въпрос.

4/ Нарушенията на материалния закон касаят правилността на административния акт, а не неговата валидност, поради което нищожен би бил на посоченото основание само този акт, който изцяло е лишен от законова опора-т. е. не е издаден на основание нито една правна норма и същевременно засяга по отрицателен начин своя адресат. Само пълната липса на условията или предпоставките, предвидени в приложимата материално правна норма и липсата на каквото и да е основание и изобщо на възможност за който и да е орган да издаде акт с това съдържание би довело до нищожност на посоченото основание. Т. е. нищожност на административния акт при наличие на материална незаконосъобразност е налице, когато напълно липсват материалноправните предпоставки, визирани в хипотезата на приложимата материално правна норма; когато актът е лишен изцяло от законово основание; когато акт със същото съдържание не може да бъде издаден въз основа на никакъв закон, от нито един орган. Тоест, административния акт е нищожен поради противоречие с материалния закон тогава, когато разпоредените правни последици са противоположни или съществено различаващи се от предвидените в правната норма така, че се явяват нетърпими от гледна точка на правния ред. Само при описаните случаи порокът материална незаконосъобразност води до нищожност на административния акт, а във всички останали до неговата унищожаемост;

5/ Превратното упражняване на власт също е порок, водещ само до незаконосъобразност като правило и само ако преследваната цел не може да се постигне с никакъв акт, посоченият порок води до нищожност.

В случая процесната заповед е издадена от компетентен орган, в кръга на предоставените му правомощия със Заповед № СОА 17-РД09-622/19. 06. 2017 г. на кмета на Столична община.

Възможността за делегиране на тези правомощия е изрично предвидена в § 1, ал. 3 ДР на ЗУТ. Не е налице и порок във формата на акта който да обосновава неговата нищожност. Същият е издаден в писмена форма и съдържа необходимите реквизити съгласно чл. 59, ал. 2 от АПК. Издаден е на основание чл. 195, ал. 6 от ЗУТ в приложимата редакция към момента на издаването, съгласно който кметът на общината издава заповед за премахване на строежи, които поради естествено износване или други обстоятелства са станали опасни за здравето и живота на гражданите, негодни са за използване, застрашени са от самосрутване, създават условия за възникване на пожар или са вредни в санитарно-хигиенно отношение и не могат да се поправят или заздравят.

Актът е мотивиран с фактически основания: констатациите на комисията по чл. 196, ал. 1 от

ЗУТ в протокол, които съдят посочи по-горе и намира за ненужно да преповтаря. Ето защо, изпълнени са изискванията за форма на административния акт, като това дали изложената фактическа обстановка действително съответства на съществуващата не е предмет на изследване в това производство, тъй като евентуално несъответствие не би могло да обоснове нищожност.

Строежът е посетен на място и съставеният за това протокол отразява действително обстоятелствен факт.

Що се отнася до материално-правните предпоставки за издаване на акта, същите са предвидени в закон, констатиран са надлежно в протоколи на комисията по чл. 196, ал. 1 от ЗУТ и водят до разпоредените с акта последици.

Не е налице и превратно упражняване на власт, защото административният орган разполага с правомощието служебно да разпорежда премахването на процесния строеж, като законът предвижда ред за неговата реализация.

Неоснователно се сочи обвързаност на Заповед № РА-20-81/ 08. 12. 2017 г., издадена от директора на дирекция „Общински строителен контрол“, направление „Архитектура и градоустройство“ при Столична община с предходно издадена Заповед РД19-21/ 24. 11. 2008 г. на директора на дирекция „Контрол по строителството“ при Столична община. Заповед № РА-20-81/ 08. 12. 2017 г. на директора на дирекция „Общински строителен контрол“, направление „Архитектура и градоустройство“ при Столична община е издадена в производство по чл. 196 от ЗУТ, без същата да е мотивирана с неизпълнение на Заповед РД19-21/ 24. 11. 2008 г., издадена от директора на дирекция „Контрол по строителството“ при Столична община и без същата да е част от производство по глава С. от АПК.

Предвид това, аргументите за изтекли срокове по чл. 285 от АПК за изпълнение на Заповед РД19-21/ 24. 11. 2008 г., издадена от директор на дирекция „Контрол по строителството“ при Столична община, са неотнормисими в конкретиката на настоящия случай. Неправилно се сочи, че административният орган няма право а издава нова заповед за обезопасяване на строежа. Според настоящия съдебен състав нормата на чл. 196 от ЗУТ не налага каквито и да било ограничения на административния орган всеки път, когато констатира основания по чл. 196 от ЗУТ, да издава съответната заповед.

Съществено нарушение на административно-производствените правила е основание за нищожност, само когато това нарушение е довело до липсата на воля или до невалидното й формиране, каквито обстоятелства не се констатира понастоящем. В конкретната хипотеза не става въпрос за пълна липса на условията, визирани в приложимата правна разпоредба на чл. 195, ал. 6 от ЗУТ, а компетентният орган е издал заповед, разпореденото с която съвпада като краен резултат с нормативно предвиденото.

Според настоящия съдебен състав не са налице основания за обявяване нищожността на процесната заповед, тъй като липсват тежки пороци, отнасящи се до формата, съдържанието или реда за издаването й. Директорът на дирекция „Общински строителен контрол“, направление „Архитектура и градоустройство“ при Столична община разполага с материална и с териториална компетентност да издаде процесния акт. Не е налице порок във формата на заповедта, който да е толкова съществен, че да се приравни на пълна липса на такава, а от оттам и на липса на волеизявление, респективно - на акт. Не е налице и тежко нарушение на материалния закон, което правната теория свързва с пълна липса на условията и предпоставките, визирани в хипотезата на приложимата правна норма или актът да е лишен от законово основание, или същият да не може да бъде издаден въз основа на никакъв закон или когато правните последици от акта са нетърпими от правовия ред.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че искането на Т. М. Л. за

обявяване на нищожността на Заповед № РА-20-81/ 08. 12. 2027 г., издадена от директора на дирекция „Общински строителен контрол“, направление „Архитектура и градоустройство“ при Столична община, е неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

С оглед изхода на спора, основателно се явява искането на ответника за присъждане на направените по делото разноски. Т. Л. следва да бъде осъдена да заплати на Столична община направените по делото разноски за юрисконсулт, като при определяне на размера им съдът съобрази разпоредбите на чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ. В тази връзка, като взе предвид фактическата и правна сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника - юрисконсулт, обема и качеството на осъществената процесуална дейност, съдът прие, че в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 100 /сто/ лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд - София град, 53 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ искането от Т. М. Л. за обявяване на нищожността на Заповед № РА-20-81/ 08. 12. 2027 г., издадена от директора на дирекция „Общински строителен контрол“, направление „Архитектура и градоустройство“ при Столична община.

ОСЪЖДА Т. М. Л. да заплати на Столична община сумата от 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

ПРЕПИСИ от решението да се изпратят на страните.

Съдия: